

[Hans Pinstrup.]

de Nyskabelser, der er afgørende for Erhvervet og forøvrigt ogsaa i høj Grad i Samfundets Interesse. Det er Konsekvensen af alle Ministerens Beregninger og Opstillinger og Forventninger angaaende Høstudbytte og Produktion. 15 pCt. mindre Høstudbytte end beregnet, og Forrentningsprocenten er kun 1,7! Med 10 pCt. mindre Høstudbytte bliver den 3,4. — Hvem garanterer for øvrigt f. Eks. Smørprisen efter 1. Oktober eller Priserne f. Eks. paa Kartofler og Heste, som er medtaget i Driftsbureauets Beregninger og Ministerens Opstillinger?

Det vil tjene alles Interesser, om man paa sagligt og nøgternt Grundlag behandlede alle disse Problemer, og ingen kan fortænke Landbruget i, at det afviser konstruerede Forslag, der ikke har Forbindelse med Virkeligheden, og som byder Landbruget urimelige Vilkaar som f. Eks. Ministerens Kornlovsbestemmelser. Disse kan ikke faa vor Tilslutning, og ændres Lovforslaget ikke i Udvalget, vil vi modsætte os dets Gennemførelse.

Det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) udtalte før, at Landboforeningerne havde afvist Forhandling med Landbrugsministeren om en Forligsordning. Det forekommer mig, at det er det modsatte der er Tilfældet. Vi har ført adskillige Timers Forhandlinger derovre, men disse Forhandlinger er ført paa den Baggrund, at Afgørelsen antagelig var truffet paa Forhaand, og at Forslagene var trykt; dér ligger vel den egentlige Aarsag til, at det ikke var gørligt at opnaa noget som helst Resultat.

Angaaende den Diskussion, som Ministerens Forslag har fremkaldt om Landbrugets Forhold, kan der være Anledning til at gøre nogle Bemærkninger. Jeg vil gerne minde om, hvordan Landbruget faa Maaneder efter Kapitulationen tog en Prisnedgang paa 10 pCt. for sine Hovedprodukter. Det skete i Forventning om, at Prisfaldet vilde slaa igennem paa alle Omraader. Landbruget blev ene om Prisnedgangen. Ingen fulgte efter. Tværtimod fulgte en Udvikling med voldsom Stigning af Lønninger og Omkostninger paa alle Omraader, der fuldkommen undergravede de fastsatte Priser for Landbrugsvarer. Det er ikke Landbruget der har ført an i Prisstigningsbølgen. Tværtimod, Landbrugets Omkostninger er i Dag de højeste i

Erhvervets Historie, og Lønninger, Arbejdstid og Fritidsbestemmelser i andre Erhverv virker i Dag omgaaende over i Landbruget. Denne Sammenhæng bør ingen ansvarlig i Dag overse. Jo større Omkostninger, des højere Priser paa Landbrugsvarer. Ingen Landbruger kan betale Lønninger, Renter og Skatter med en Produktion, der ikke giver Afkastning dertil, og ej heller med en af Hr. Bording forventet Rekordhøst. Sidste Aar har i saa Henseende været en dyr Lære for Landbruget. Efter at 90 000 Medhjælpere har forladt Landbruget siden 1942, er Arbejdets Gennemførelse i mange Landbrugsbedrifter paa Bristepunktet, og teknisk Nyskabelse til Arbejdets Gennemførelse er blevet bydende nødvendig. Paa tredje Aar maa Landbruget regne med et Udbytte paa kun ca. 3 pCt. Dette giver intet Beløb til Nyskabelser, ikke engang normal Forrentning. Helt urimelig er derfor Talen om, at denne Byrde, som Nedsættelsen af Forbrugerprisen vil være, og som man siger Samfundet ikke kan bære, bør bæres af Landbruget. At Landbrugerne skulde levere Varer, Brødkorn, til Underpriser til langt bedre økonomisk stillede Medborgere, kan ikke være rimeligt. Brød til Underpriser bør være en Statsopgave.

Naar den højtærede Statsminister for nylig har paakaldt Landbrugets Forstaaelse af Forholdene, maa Landbruget ogsaa til Gengæld kunne forlange, at Statsministeren sætter sig ind i og viser Forstaaelse af Landbrugets virkelige Vilkaar. Først da er Mulighederne til Stede for, at en forstandig og retsindig Lovgivning kan blive Resultatet.

Victor Larsen: Med de Kornordninger, som den nuværende Landbrugsminister fra 1940 og op igennem Krigsaarene forelagde Rigsdagen, havde Ministeren det overordentlige Held at kunne møde Tilslutning fra et samlet Landbrug fra Aar til Aar. Det betød en ganske overordentlig Fordel og gav en betydelig Styrke, at Tolvmandsforeningerne og de samvirkende Landboforeninger og Husmandsforeningerne paa Forhaand havde givet Tilslutning til Landbrugsministerens Forslag.

Dette havde en ganske særlig Vægt, en saadan Vægt, at Rigsdagen kun med visse Betæneligheder kunde ønske at gøre større Forandringer i disse Lovforslag, ogsaa fordi